

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

De iteratione huius sacramenti. Quæstio 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

274 QVÆST. XXXII. ART. VII.
genitalia, quibus propter immunditiam illarum partium, & honestatem sacramenti non debet vinctio adhiberi.

ARTIC. VII.

132

Vtrum mutilati debeant inungi illis vinctiōibus?

AD septimum sic proceditur. Videtur quod mutilati non sint inungendi illis vinctiōibus, quia partibus illis competunt. Quia sicut hoc sacramentum exigit determinatam dispositionem in suscipiente, ut scilicet sit infirmus: ita & determinatam partem. Sed ille qui non habet infirmitatem, non potest inungi. Ergo nec ille qui non habet partem illam, in qua debet fieri vinctio.

¶ Præterea, ille qui est cæcus à natiuitate, non deliquit per visum. Sed in vinctiōe qua fit ad oculum fit mentio de delicto per visum. Ergo talis vinctio cæco nato non debet fieri: & sic de alijs.

SED contra est, quod defectus corporis non impedit aliquod aliud sacramentum. Ergo nec istud impedire debet. Sed de necessitate istius sacramenti est qualibet vinctiō. Ergo omnes debent fieri mutilati.

RESPONDEO dicendum, quod mutilati etiam inungi debent, quanto propinquius fieri potest, ad partes illas, in quibus vinctio fieri debuerat: quia quibus non habeant membra, habent tamen potentias animæ quæ illis membris debentur, saltem in radicibus, interius peccare possunt, per ea quæ ad partes illas pertinent, quamuis non exterius.

¶ Et per hoc patet solutio ad obiecta.

QVÆST. XXXIII.

De iteratione huius sacramenti, in duos articulos diuisa.

DEinde considerandum est de iteratione huius sacramenti.

¶ Circa quod quærentur duo.

¶ Primo, vtrum hoc sacramentum debeat iterari?
¶ Secundo, vtrum in eadem infirmitate debeat iterari?

AR-

Utrum hoc sacramentum debeat iterari?

133

*Tho. ubi
sup. ar. 4
q. 1. & 2.*

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod hoc sacramentum non debeat iterari. Quia dignior est unctio, quæ fit homini quam quæ fit lapidi. Sed unctio altaris non iteratur, nisi altare illud fractum fuerit. Ergo nec unctio extrema, quæ adhibetur homini, debet iterari.

¶ 2. Præterea, Post extremum nihil est. Sed hæc unctio dicitur extrema. Ergo non debet iterari.

SED contra, Hoc sacramentum est quadam spiritalis curatio, per modum corporalis curationis exhibitæ. Sed curatio corporalis iteratur. Ergo & hoc sacramentum iterari potest.

RESPONDEO dicendum, quod nullum sacramentale, nec sacramentum quod habet effectum perpetuum, debet iterari: quia ostenderetur sacramentum non fuisse efficax ad faciendum illum effectum; & sic fieret iniuria illi sacramento. Sacramentum autem, quod habet effectum non perpetuum, potest iterari sine iniuria, ut effectus deperditus iterato recuperetur. Et quia sanitas corporis & mentis, quæ est effectus huius sacramenti, potest amitti postquam fuerit per sacramenta effecta: ideo hoc sacramentum sine sui iniuria potest iterari.

*Aug. ser.
215. de tr
pore t. 20*

Ad primum ergo dicendum, quod unctio lapidis, fit ad ipsius altaris consecrationem, quæ est perpetua in lapide quamdiu altare manet: & ideo non potest iterari. Sed hæc unctio non fit ad consecrationem hominis, cum non imprimatur per eam character. Et ideo non est simile.

Ad secundum dicendum, quod illud quod secundum assimilationem hominum est extremum, quandoque secundum rei veritatem non est extremum: & sic dicitur hoc sacramentum extrema unctio: quia non debet dari, nisi illis quorum mors est propinqua secundum existimationem hominum.

334

Vtrum in eadem infirmitate debeat iterari?

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod in eadem infirmitate non debeat iterari. Quia vni morbo non debetur nisi vna medicina. Sed hoc sacramentum est quædam spiritualis medicina. Ergo contra vnum morbum non debet iterari.

¶ 2 Præterea, Secundum hoc posset aliquis infirmus tota die inungi, si in eodem morbo posset iterari vnctio; quod est absurdum.

SED contra est, quod aliquando morbus diu durat post sacramenti perceptionem; & sic reliquæ peccatorum contrahuntur, contra quas principaliter hoc sacramentum datur. Ergo debet iterari.

RESPONDEO dicendum, quod hoc sacramentum non respicit tantum infirmitatem, sed etiam infirmitatis statum: quia non debet dari nisi infirmis, qui secundum humanam æstimationem videntur morti appropinquare. Quædam enim infirmitates non sunt diurnæ: vnde si in eis datur hoc sacramentum, tunc si homo ad statum illum perueniat, quod fit in periculo mortis, non recedit a statu illo, nisi infirmitas curata; & ita non debet iterum inungi: sed si reciduum patiat, erit alia infirmitas, & poterit fieri alia inunctio. Quædam vero sunt ægrotudines diurnæ, vt hectica, hydropisis, & huiusmodi; & in talibus non debet fieri inunctio, nisi quando videntur pericere ad periculum mortis: & si homo illum articulum euadat eadem infirmitate durante, & iterum ad firmum statum per illam ægrotudinem reducat, iterum potest inungi: quia iam quasi est alius infirmitatis status, quamuis non sit alia infirmitas simpliciter.

¶ Et per hoc patet solutio ad obiecta.

QVÆST. XXXIV.

De Sacramento ordinis, quo ad eius essentiam, & eius partes, in quinque articulos diuisa.

Post hæc considerandum est de sacramento ordinis. Et primo, de ordine in communi. Secundum de